

[Lundberg.]

Fremgangsmaade, er det, som jeg har anført, at de ikke paa nogen Vis maa tage Hensyn til den Grundværdi, som en Gang er sat til Beskatning; men hvorledes de i øvrigt skal gaa frem, det maa og skal overlades til Vurderingsraadene selv; og det er ogsaa sagt i Højesteretsdommen..... Vurderingsraadene maa bruge alle de Midler, de sidder inde med, deres egen Sagkundskab, en indgaaende Undersøgelse paa enhver Maade af de Jorders Bonitet og Beliggenhed, som de skal vurdere, og af alt det andet, som bestemmer Jords Handelsværdi her i Landet“.

Jeg vilde meget gerne vide, hvorledes man overhovedet skulde kunne tænke sig at opfatte denne Højesteretsdom og Lenslovens § 3, 4de Stykke, paa nogen anden Maade. Derfor er det mig selvfølgelig en Glæde, at den højtærede Minister nu siger, at han har ikke ønsket, at Højesteretssagfører Kemp skulde tage et andet Standpunkt end hittil. Altsaa, Højesteret afviste Majoratsbesiddernes principale Paastand, idet de sagde, at den Appellanten tilkommende Erstatning efter Lenslovens § 3, 4de Stykke, skal fastsættes af det vedkommende Vurderingsraad. Derfor vil denne principale Paastand ikke kunne tages til Følge, hvorimod man hævder, at Majoratsbesidderne maa have Ret til at faa en ny Vurdering, og at det ved denne nye Vurdering skal ekstra paalægges Vurderingsraadene, at de endelig ikke maa ansætte disse Værdier efter Skatteprincipper. Derfor siges det ogsaa i den Kendelse, som er afsagt af Over-Skyldraadet, at det bemærkes udtrykkeligt, at disse Ansættelser er sket efter Forholdene den 1. April 1925, uden Hensyntagen til de ved Vurderingen i Henhold til Lov Nr. 352 af 7. August 1922 ansatte Grundværdier, saaledes at man mener at have tillagt de værdibestemmende Forhold ved disse bestemte Jordstykker deres fulde Betydning. Jeg gad da nok se, hvorledes denne Fremgangsmaade skulde paa nogen Maade kunne underkendes af de Herrer Majoratsbesiddere. Denne Udtalelse gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. Holstein.

Da nu Ministeren har paastaet her, at han ikke har givet Højesteretssagfører Kemp Ordre til at ændre Signaler, maa vi foreløbig tage denne Udtalelse til Efterretning, men imod den staaer Udtalelsen af Professor, Dr. jur. Viggo Bentzon, som er Formand for Over-Skyldraadet. Foreløbig staaer disse Udtalelser imod hinanden. Jeg har min private Mening om, hvem der taler sandt i denne Sag. Men derimod kan Ministeren ikke paa nogen Vis komme bort

fra, at han har søgt at blande sig i Over-Skyldraadets Vurdering, og at han har kaldt Over-Skyldraadets Formand til sig og overfor ham givet Udtryk for, at nu maatte vi komme til en højere Vurdering, og fremlagt bestemte Eksempler, som underbyggede denne hans Paastand og denne hans Opfattelse. Dette kan kun forstaaes og vil kun blive forstaaet saaledes, at Ministeren her har søgt at paavirke Over-Skyldraadet til at se bort fra dets egen saglige Opfattelse af Jordernes Værdi og tage Hensyn til, hvad en politisk Statsminister, oven i Købet en af de mest ensidig politiske Statsministre, vi har haft, mener om denne Sag. Dette vil jeg have Lov til at fastholde, og jeg vil have Lov til ydermere at beklage det. Som jeg før har nævnt, har Over-Skyldraadets Formand sagt, at hvad jeg har refereret fra det paagældende Møde, er sandfærdigt. Tilbage bliver da kun en alvorlig Fordømmelse af Ministerens Stilling til hele denne Sag.

Landbrugsministeren (*Madsen-Mygdal*): Det ærede Medlem Hr. Lundberg begyndte sin Tale i Dag med en Udtalelse om, at Lensbesidderne havde faaet Vind i Sejlene, for nu havde vi en Statsminister her i Landet, som vilde støtte og hjælpe dem, gaa deres Ærinder; det var Grunden til, at de nu havde rejst Sagen for Højesteret og ventede et helt andet Resultat derudaf. Jeg synes, at det er en mærkelig Udtalelse af det ærede Medlem, naar han samtidig saa stærkt, og for øvrigt rigtigt, understreger, hvad jeg sagde, da jeg før havde Ordet, at Statsministeren selvfølgelig ikke har nogen som helst Indflydelse, lige saa lidt som det ærede Medlem Hr. Olufson — det kan jeg derimod ikke sige om det ærede Medlem Hr. Lundberg, fordi han er Medlem af en Vurderingsmyndighed. Jeg sagde, at jeg lige saa lidt som andre Medlemmer her i Salen har Indflydelse paa det Resultat, som fremkommer af denne Sags Behandling ved baade Vurderingsmyndigheder og ved Domstolene. Derfor synes jeg, det er mærkeligt, at det ærede Medlem vil fremsætte en saadan Udtalelse, for han ved, at det er ganske ligeegyldigt, hvem der er Statsminister, og at en Sag som denne kan ikke og bør ikke paavirkes deraf.

Naar det ærede Medlem saa mente, at jeg har foretaget mig noget, som netop skulde give Lensbesidderne Vind i Sejlene, maa jeg dertil sige, at jeg synes egentlig ikke, Kendsgerningerne peger i den Retning. Det, som Regeringen har foretaget — jeg vil ikke sige, at det er mig, for det